

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ואתחנן [נחמו] ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מאמר 'סוד החצי'

פרק ד'

המחבר: הרב יצחק אייזיק ווארשטיין, סוד החצי, עם הוספות חדשות מנספח אחרונה.

'עגול' בגימטריא 'חצי'.

נראה דלכו **עגול** בגימטריא **חצי**, דמצינו בזהר חדש (ואתחנן ע). שקו החסד נקרא ארץ וקו הגבורה נקרא רחב, והיסוד נקרא שם **קו המדה, עגולא**. ובפרוש 'מתוק מדבש' מבאר שם, שהיסוד יש לו ג' השפעות, שהם בבחינת משלש, וכל משלש הוא עגול, וכיון שהיסוד משפיע למלכות רק חצי, לכן **עגול** בגימטריא **חצי**. [במאמר המסגר נראה, דאפשר להמשיך דוגמא בגשמיות, שעגול מאחד את כל הקוים במעגל תנועה, שכל הדרכים שבאים אליו מתאחדים בו ונקללים בתוכו, כך היסוד הרוחני הוא בבחינת עגול, שכל הקוים נכללים בו].

בארנו במאמר 'חשמל קשת', שהקשת המסמלת את היסוד היא עגול שלם, ונראית לעינינו חצי עגול, לרמז שהיסוד משפיע רק חצי. וכן הקשת שיוצרת חצים, המסמלת את היסוד, יש לה צורה של חצי עגול. וכן עטרת היסוד שהיא בחינת קשת, ובה נעשה החתוך לשני חצאים כדלקמן, יש לה צורה של חצי עגול. וכן בנימין המסמל את העטרה שביסוד חי **מאה ותשע שנה** כמנין **עגול**, כמובא ברבנו בחיי (שמות א, ו), וכן החמה, שמסמלת את היסוד, יש לה צורת עגול, שחצי יום עולה וחצי יום יורד. ונראה דגם הלבנה, המסמלת את המלכות, היא עגולה, לרמז שהיא מקבלת רק **חצי**, שהוא בגימטריא **עגול**, ולכן העגול שלה, חצי חדש מוסיף והולך וחצי חדש פוחת ויורד. וכן האות **סמ"ך** שמספרה **ששים** ומסמלת את היסוד שבמלכות כמובא בזהר (תרומה קכז), יש לה צורת **עגול**.

נראה דהשתלשל בגשמיות שגדל החמה ביחס לכדור הארץ הוא פי **מאה ותשע** כמנין **חצי**, וכמנין **עגול**, לרמז שהשפעת החמה והעגול המסמלים את היסוד, שמשפיע לכדור הארץ המסמל את המלכות, היא חצי.

מצינו במשנה (מידות ב, ה), שהמעלות שהיו במקדש בין עזרת ישראל לעזרת נשים היו בצורת **חצי גרן עגולה**. נראה דיש כאן רמז, שחבור יסוד ומלכות הנרמז בחבור עזרת ישראל לעזרת נשים, הוא בסוד חצי עגול, ולכן היו **חמש עשרה מעלות**, לרמז על שם **י"ה**, שמזוג יסוד ומלכות. וכן השירה שהיו אומרים במקום זה שיכת ליסוד כדבארנו במאמר 'חשמל עוף'.

מובא בקונטרס 'שלמה המלך' מהרה"ג ר' אורי יונגרייז שליט"א על פי המהר"ל (גבורות השם' פרק נט)

ש"ט"ו מעלות שבין עזרת נשים לעזרת ישראל שהן כנגד ט"ו שיר המעלות, מסמלות את הירח ביום ט"ו בחדש שהוא מקבל את כל אור השמש אחרי שעלה כל יום ויום עוד מעלה ועוד מעלה, ונקרא בלשון הזהר **סיהרא באשלמותא**. דשמש וירח מסמלים זיווג יסוד ומלכות בסוד השם י"ה הנרמז בט"ו מעלות. וזה הסוד שאצל שלמה המלך היה סיהרא באשלמותא שושלמו ט"ו דורות מאברהם אבינו, ונשלמו ט"ו מעלות שעשה ה' עם ישראל מיציאת מצרים עד בנין בית הבחירה כמובא בפיוט 'כמה מעלות טובות למקום עלינו'. וכמבאר בדברינו לעיל שחצי החדש הראשון מסמל את חצי הקדשה שהמלכות מקבלת מהיסוד, לכן חצי זה נרמז במספר ט"ו, ובשם י"ה שמזוג איש ואשה.

וכן מובא בספר 'מדבר קדמות' לחיד"א (מערכת א, א) בשם ר' יהודה החסיד, שג' אבות חיו יחד בעולם ט"ו שנה, ולמדו בכל יום יחד ט"ו שעות, כנגד ט"ו שיר המעלות, וכנגד ט"ו מעלות שבפזרה, וכנגד גאלת מצרים בט"ו בניסן. ומבאר לדברינו דחבור ג' אבות יחד מסמל את ההשפעה למלכות, דאברהם, שמסמל את מדת החסד, הביא לעולם את יצחק, המסמל את הגבורה, לרמז שהחסד משפיע לעולם רק דרך הגבורה שיוצאת מתוך החסד, ויצחק הביא את יעקב לעולם, לרמז שהגבורה משפיעה לעולם רק את בחינת יעקב, שמסמל את מדת התפארת, שמערכת מחסד וגבורה ביחד, דמדת הגבורה שיוצאת להשפיע למלכות, היא גבורה מערכת עם חסד, חסד שבגבורה וגבורה שבחסד. והשפעה זו היא בסוד המספר ט"ו כדבארנו. וכן נבאר לקמן שגאלת מצרים בט"ו ניסן היתה בסוד החצי.

וכן מצינו בגמרא (מגילה טו:) **"עד חצי המלכות, ולא כל המלכות, ולא דבר שחוצץ במלכות. ומאי הוא, זה בנין בית המקדש**. ומבאר רש"י שבית המקדש נמצא בנקדת חצי העולם. ומה שאחשורוש אמר **עד חצי המלכות** הפונה עד לבית המקדש שנמצא בנקדת חצי העולם. והוסיף הרה"ג ר' יונתן ג' שליט"א שחצי מתבת **"המלכות"**, בגימטריא נ"ר, המסמל חוד קב"ה ושכינתיה שנעשה בבית המקדש כדבארנו במאמר 'חשמל דם'. וכביכול אחשורוש רמז שהוא מוכן לתת עד חצי מתבת המלכות שזה סוד הנ"ר של בית המקדש. וכן מצינו בגמרא (יומא ב.) שבית המקדש נקרא בירה, ובירה בגימטריא גבורה, דבמקום זה היה הזיווג דרך מדת הגבורה. וכן מצינו במדרש (בר נז, י) ש**ירושלים** היא מלשון **יראה** המסמלת את מדת הגבורה. וכן בית המקדש נקרא דביר כמו שכתוב (תהלים כח, ב) **"בנשא ידי אל דביר קדשך"**, ודביר בגימטריא גבורה. וכן בית המקדש נקרא מכון כמו שכתוב (שמות טו, יז) **"מכון לשבתך פעלת הוי"ה מקדש אדני כוננו ידיך"**. וכן כתוב (מלכים א' ת, יג) **"מכון לשבתך עולמים"**. ומובא בכתבי הר"א ח"ב (פתחי שערים' כ) שמכון מסמל את מדת הגבורה, לכן הוא בבחינת מכון. והפסוק מרמז שהמכון שבבית המקדש מחבר את שמות הוי"ה אדני, המסמלים יסוד ומלכות. וכן חצי ר"ת ג' הערים הקדושות שבארץ ישראל, חברון צפת ירושלים, לרמז שהשפעת הקדשה היא חצי **מצינו** במשנה (סנהדרין לו:) **סנהדרין היתה פחצי גרן עגלה**, ובברטנורא שם מביא את פרוש הגמרא, וזה לשונו, **דאמר קרא "שרך אגן הסהר", "שרך אגן" זו סנהדרין, שישבת בטבורו של עולם ומגנה על כל העולם פלו, והיא דומה לסהר, שישבים בעגול פחצי ירח**. מובא ב'עץ חיים' להאר"ל (שער יד ח"א ע' רז) שחלקת הזעיר אנפין לשני חצאים היא, שמצד הפנים של הזעיר אנפין

החצי העליון יורד עד החזה שלו, ומצד האחור החצי העליון יורד עד כנגד הטבור, לכן אף על פי שהחזה נמצא במקום גבה מעל נקדת החצי, זה שני חצאים ממש, כי בצד האחור האורות יורדים עד כנגד הטבור שהוא למטה מנקדת החצי. ורואים מהגמרא שנקדת הטבור, שנמצאת באמצע הגוף, שמסמל את האמצע של זעיר אנפין נמשל לחצי עגול, שהוא בבחינת חצי ירח. ומבאר לדברינו, דיש כאן רמז, שזעיר אנפין משפיע רק חצי, וכתוצאה מזה, הירח, שמסמל את המלכות, מקבל רק חצי. לכן הסנהדרין, שנמצאים במקום זה במקדש, ומשמשים כצנור של הקדוש ברוך הוא להשפיע את השפע, יושבים במקום זה בצורת חצי עגול, לסמל שזעיר אנפין, שהוא בבחינת עגול, משפיע רק חצי מההשפעה שבו למלכות. וכן **טבור** בגימטריא **ירח** דכאן נעשה החבור לירח, כפי שרואים אצל תינוק בבטן אמו שנמצא כביכול בתוך המלכות שמקבל את השפע דרך הטבור, שמשם יש השפעה למלכות. וכן **טבור** בגימטריא **גבורה** דמקום זה הוא מקום החתוך של הגבורה. וכן הבאנו את הרבנו בחיי (דברים א, יז), שהסנהדרין מסמלים את מדת הגבורה, "**כי המשפט לאלהים הוא**", ולכן הם חותכים את הדין, דענינה של הגבורה הוא לחתך, ולכן הם יושבים בלשכת הגזית, מלשון חתוך. וכן מצינו בגמרא (יומא טו.) שלשכת הגזית היתה בצד צפון של העזרה, וצד צפון מסמל את מדת הגבורה. וכן מצינו בגמרא (שם כה.) **לשכת הגזית חציה בקדש וחציה בחול**. ונראה דיש כאן רמז על החלקה הנעשית במקום זה לשני חצאים. ד'חציה בקדש' מרמז על החצי שיוורד לרחל שהוא החצי של צד הקדשה, ו'חציה בחול' מרמז על החצי של לאה היוורד למטה רק דרך החיצונים כדלעיל. וכן מצינו ברש"י (סנהדרין לו: ד"ה יושבין לפניו) שכנגד החצי עגול של הסנהדרין, ישבו חצי עגול של תלמידים על הקרקע. ונראה דחצי עגול התלמידים מרמזים על החצי שהמלכות מקבלת מהיסוד, לכן הם ישבו על הקרקע המסמלת את המלכות. וכן **אגן אגן** בגימטריא **חצי**, **דאגן הסהר** מרמז על חצי הירח, ושני החצאים של הירח, הינו שני האגנים שלו, הם עדין רק חצי מהשפע, דהירח מקבל רק חצי.

מובא בספרי בעל ה'בן איש חי' בשם ספר 'נודע ביהודה', שעד זמנו של יעקב אבינו היו עושים מטבעות מרבעות. וכשיעקב בא לשכם הוא תקן שיעשו מטבעות עגלות. וזה הבאור בגמרא (שבת לג:) שיעקב תקן להם מטבע. נראה דיעקב המסמל את עמוד האמצע שהוא בבחינת עגול, תקן שיעשו מטבעות עגלות לרמז שהשפע בא מהיסוד שהוא בבחינת עגול, ולכן הוא תקן את זה בשכם, דשכם היא בחינת יסוד כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'.

מובא בספר 'תורת העולה' לרמ"א (פכ"ג) שחצי מכדור הארץ מגלה, וחצי שקוע במים הינו שהים מכסה עליו. נראה דיש כאן רמז שכשם שהעגולים העליונים שהם בבחינת יסוד משפיעים רק את החצי שהגבורה מאשרת, וחצי החסדים נשארים למעלה, כך כדור הארץ שמסמל את המלכות, חציו המגלה מרמז על החצי שהמלכות מקבלת, וחציו המכסה במים מסמל את חצי החסדים הנרמזים במים שנשארו למעלה, והמלכות אינה מקבלת אותם. וכן הים מרמז על אורות החסדים העליונים שהם בבחינת מקיפים כדלקמן, דמים הם בחינת מקיף למי שנכנס בהם.

מְצִינּוּ בַגְמָרָא (חולין פט.) יָם דּוֹמָה לְרַקִּיעַ, נִבְאָר לַקְמֹן שְׂרַקִּיעַ מְסַמֵּל אֶת פְּרָצוּף ז"א שְׂכּוֹלֵל אֶת הַחֲצִי הָעֲלִיּוֹן, נִרְאָה דְלִכּוֹן הַיָּם דּוֹמָה לְרַקִּיעַ, דְשִׁנְיָהֶם מְסַמְּלִים אֶת הַחֲצִי הָעֲלִיּוֹן.

וְכֵן יָם מְסַמֵּל אֶת לֵאָה שֶׁהִיא בְּסוּד עֲלָמָא דְאִיתְפְּסִיא, כְּמוּבָא ב'תּוֹרָה אֹר' (בשלח סב.) יָם הוּא בְּחִינַת עֲלָמָא דְאִיתְפְּסִיא וַיִּבְשָׁה הוּא בְּחִינַת עֲלָמָא דְאִיתְגְּלִיא. וְכֵן מוּבָא שָׁם (ויצא כב: ומקורו בזוהר ויצא קנח:) לֵאָה הִיא בְּחִינַת עֲלָמָא דְאִיתְפְּסִיא, וְרַחֵל הִיא בְּחִינַת עֲלָמָא דְאִיתְגְּלִיא. וְכֵן יָם מְסַמֵּל אֶת הָעוֹלָם הַבָּא כְּמוּבָא ב'סֵפֶר הַבְּהִיר' (ז) וּבְרַמְב"ן (דברים לג, כג), וְהַחֲצִי הָעֲלִיּוֹן שְׁמוֹר לְעוֹלָם הַבָּא כְּדִלְעִיל. וְאָף עַל פִּי שְׂבָאֲרָנוּ לְעִיל שֶׁהֵמִים הַתַּחְתּוֹנִים מְסַמְּלִים אֶת רַחֵל, וְהַיָּם שֶׁיֵּךְ לַמַּיִם הַתַּחְתּוֹנִים, כָּל זֶה בִּיחֹס לַמַּיִם הָעֲלִיּוֹנִים, אֲבָל בִּיחֹס לִיבְשָׁה הַיָּם הוּא בְּחִינַת לֵאָה, וְהַיִּבְשָׁה הִיא בְּחִינַת רַחֵל. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהַר (ויקרא יט.) שְׁמִקוּמָה שֶׁל הַנוֹקְבָא דְקַלְפָּה שְׁנִקְרָאת לִילִית הוּא בְּכַרְכֵּי הַיָּם, וּמִשָּׁם הִיא בָּאָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם. וּבְאֲרָנוּ לְעִיל שְׂשֵׁרֶשׁ לֵאָה הוּא מְלִילִית. וְכֵן מוּבָא ב'פְּרִי עֵץ חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל (הנהגת הלימוד שנו) **"מְצוֹלַת יָם" סַמָּאֵל וְנַחֲשׁ, כִּי מְצוֹלַת הַיָּם אוֹתִיּוֹת צַל מוֹת, צַל דּוּכְרָא, מוֹת נוֹקְבָא. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהַר (אמור קא:) שְׁמִצּוֹלוֹת יָם נִקְרָאוֹת "כְּסוּי חֲטָאָה", כִּינּוֹן שְׁשָׁם מְשֻׁלְכִים אֶת כָּל עוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַיָּם מְכַסֶּה עֲלֵיהֶם. וּמִבְּאָר עַל פִּי דְבְרֵינוּ לַקְמֹן שֶׁהַחֲטָאִים לוֹקְחִים שְׁפַע מִהַחֲצִי הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת יָם, וְשָׁם שְׂרָשָׁם, לְכֵן מִי שְׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה וּמַחְזִיר אֶת הַחֲטָאִים לְמִקוּמָם, הוּא מַחְזִיר אוֹתָם לְבְּחִינַת יָם. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַר"ג ר' י' ש' צוּר שְׁלִיט"א שְׁיָם בְּגִימְטְרִיא טַמָּא.**

וְכֵן מְצִינּוּ בַגְמָרָא (ב"ב עד:) אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַב, בְּשַׁעָה שְׁבַקְשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָאוֹת אֶת הָעוֹלָם, אָמַר לוֹ לְשׂוֹר שֶׁל יָם, פְּתַח פִּיךָ וּבִלְע כָּל מִימּוֹת שְׁבַע עוֹלָם. אָמַר לְפָנָיו, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, דִּי שְׂאֲעָמוּד בְּשָׁלִי. מִיָּד בְּעֵט בּוֹ וְהִרְגוּ, שְׁנֹאֲמַר, "בְּכַחוֹ רָגַע הַיָּם וּבְתַבּוּנָתוֹ מַחֵץ רַהֲב". אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁמַע מִיָּנָה, שׂוֹר שֶׁל יָם 'רַהֲב' שְׁמוֹ. וְאֵלְמֵלָא מִיָּם מְכַסִּים אוֹתוֹ, אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוֹלָה לְעַמּוּד מִפְּנֵי רִיחוֹ. וְרוּאִים שְׂשֵׁרוֹ שֶׁל יָם נִקְרָא רַהֲב מְלִשׁוֹן גְּאוּה, וְכַבֵּר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם לֹא הִסְפִּים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה', וְכֵל הָעֲנִינִים הָאֵלוּ מְרַמְזִים עַל בְּחִינּוֹת הַחֲצִיּוֹנִים וְהַקְלָפָה כְּפִי שְׂבָאֲרָנוּ. וְכֵן הַכְּתוּב (איוב יא, ט) **"אֲרַכָּה מֵאֲרָץ מְדָה וּרְחֹבָה מִנִּי יָם" מְרַמֵּז שֶׁהַיָּם הוּא בְּחִינַת רוּחַב הַמְּסַמֵּל אֶת מַדַּת הַגְּבוּרָה כְּדִלְעִיל, דְּמַדַּת הַגְּבוּרָה עוֹצְרַת אֶת שְׁפַע הַיָּם מִהַתַּפְּשׁוּת בְּעוֹלָם. וּמֵאִידֵךְ הָאֲרָץ הִיא בְּחִינַת אֲרָךְ הַמְּסַמֵּל אֶת מַדַּת הַחֲסֵד, דְּבְאֲרָץ נִכְרַח הַחֲסֵד הַיָּם מִהַתַּפְּשׁוּת בְּעוֹלָם. וְכֵן מוּבָא ב'סֵפֶר שְׁבַטִי נַחֲלַתְךָ' שֶׁדָּבָר זֶה נִכְרַח בְּחוּשׁ הָעֵין כְּשִׁמְסַתְּכָלִים עַל הַיָּם רוּאִים בְּעֵקֶר רַחֲב, וְכִשְׁמַסְתְּכָלִים עַל הַיִּבְשָׁה רוּאִים קְדִימָה לְמַרְחֹק בְּבְחִינַת אֲרָךְ. וְעוֹד מוּבָא שָׁם בְּשֵׁם הַגַּר"מ שְׁפִירָא שְׁלִיט"א שֶׁשְּׁפַת הַיָּם הִיא בְּחִינַת בְּגַד שְׂכּוֹפְלִים אוֹתוֹ בְּשִׁפְתּוֹ, לְכֵן שָׁם יֵשׁ חוֹל, וְהָאֲדָמָה יוֹתֵר יִבְשָׁה וְיוֹתֵר בְּחִינַת אֲדָמָה מִכָּל אֲדָמָה אַחֲרֵת, וְכֵן גְּלִי הַיָּם מְסַמְּלִים אֶת הַכְּפָל הַנִּעֲשֶׂה מִצַּד הַיָּם. נִרְאָה לְבָאָר עַל פִּי דְבְרֵינוּ דִּישׁ כָּאֵן רְמֵז שְׂבָאֲמַת הַיָּם וְהַיִּבְשָׁה לֹא נִגְמְרוּ כָּאֵן וַיֵּשׁ לָהֶם כְּפָל לְכָל אֶחָד מֵהֶם, לְכֵן נִרְמֵז עֲנִין הַכְּפָל בְּשִׁפְתַּי הַיָּם.**

מְצִינּוּ בַמְּדָרָשׁ (פסיקתא לג) אָמַר רַבִּי חֵילְפָא דְרוּמִיָּה "כִּי גְדוֹל כַּיָּם שְׂבַרְךָ", מֵה הַיָּם מְצַפָּה לְרַפּוּאָה אֵף יִשְׂרָאֵל מְצַפִּים כְּשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַמַּיִם יוֹצְאִים מִתַּחַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כְּמָה שְׁכַתֵּב "וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִצְאוּ מִיָּם חַיִּים מִירוּשָׁלַיִם חֲצִיִּים אֶל הַיָּם הַקְדְּמוֹנִי וְחֲצִיִּים אֶל

הַיָּם הָאֲחֵרוֹן", וְהֵם נִכְנָסִים לְאוּקְיָנוֹס וּמִמְתִּיקִים אוֹתוֹ, כְּמָה שֶׁפָּתוּב "כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַיָּמִים הָאֵלֶּה וּרְפֹאֲתֵיהֶוּ", וְאוּקְיָנוֹס יוֹצֵא לָיִם וּמִרְפָּא אוֹתוֹ, הֵוּי "מִי יִרְפָּא לָךְ", מִי שֶׁהוּא מִרְפָּא מִכַּת הַיָּם הוּא מִרְפָּא מִכַּתְךָ. רוֹאִים שֶׁלְעֵתִיד לְבֵא מִי הַיָּם יִהְיוּ מִתּוֹקִים, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְלַעֲתִיד לְבֵא רַחֵל וְלֵאמֹר יִהְיוּ פְרָצוּף אֶחָד וְנִזְכָּה לְשִׁנֵי הַחֲצָאִים, מִמִּילָא מִי הַיָּם הַשֵּׁיכִים לְחֲצֵי הָעֲלִיּוֹן יִהְיוּ מִתּוֹקִים וְיִפְלְלוּ בְחֲצֵי הַתַּחְתּוֹן.

מִצִּינּוּ בְּגִמְרָא (סְנֵהדְרִין צב:) אוֹתָן אֶלֶף שָׁנִים שֶׁעֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בְּהֵן אֶת עוֹלָמוֹ, שְׁנֵאַמֵּר, "וְנִשְׁגַב ה' לְבַדּוֹ בַיּוֹם הַהוּא", צְדִיקִים, מָה הֵם עוֹשִׂים, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָהֶם כְּנַפִּים כְּנֹשָׂרִים, וְשִׁטִּין עַל פְּנֵי הַיָּם, שְׁנֵאַמֵּר, "עַל כֵּן לֹא נִירָא בְהִמִיר אֲרָץ" וְגו'. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁלְעֵתִיד לְבֵא יִהְנוּ גַם מִהַחֲצֵי שֶׁל הַיָּם, לְכֵן הַשֶּׁכֶר הוּא שִׁטִּין עַל פְּנֵי הַיָּם.

מוּבָא בְּרַמְב"ן (ויקרא יא, ט) שְׂדֵגִים טְהוּרִים שֵׁיֵשׁ לָהֶם סְנִפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת שׁוֹכְנִים בְּחֵלֶק הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַיָּם, וְדֵגִים שְׂאִינָם טְהוּרִים שׁוֹכְנִים בְּחֵלֶק הַתַּחְתּוֹן הָעֵמוֹק יוֹתֵר שֶׁל הַיָּם. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דֵּיִם מִסְמַל אֶת הַחֲצֵי הָעֲלִיּוֹן, לְכֵן דֵּגִים הַשׁוֹכְנִים בְּחֲצֵי הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַיָּם מִסְמַלִּים אֶת הַשְּׁפַע הָאֲמִתִּי שֶׁל הַיָּם שֶׁהוּא בְּבַחֲיַת חֲצֵי עֲלִיּוֹן, לְכֵן הֵם טְהוּרִים.

מוּבָא ב'תּוֹרַת מֹשֶׁה' ל'חֲתָם סוּפֵר' (בראשית א, י) תַּחֲלָה הִיָּה שְׁלִישׁ הָעוֹלָם יָם וּשְׁנֵי שְׁלִישִׁים יַבְשָׁה, וּבְדוֹר אָנוֹשׁ קָרָא לְמִי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם וַנַּעֲשׂוּ שְׁנֵי שְׁלִישֵׁי הָעוֹלָם יָם וְהוּא כְּהַתְרָאָה לְכָל הַדּוֹרוֹת. וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְנִבְאָר לְקַמֵּן בְּעִנְיַן צִיצִית שֶׁהַחֲצֵי הַתַּחְתּוֹן הוּא בְּבַחֲיַת שְׁנֵי שְׁלִישִׁים מִצַּד הַפְּנִים, כִּינּוּן שֶׁהוּא יוֹרֵד עַד הַחֲזָה שֶׁהוּא שְׁלִישׁ עֲלִיּוֹן דִּתְפֹּאֲרֵת, לְכֵן בְּתַחֲלָה הָיוּ שְׁנֵי שְׁלִישִׁים יַבְשָׁה, דְּמִצַּד הַפְּנִים שֶׁל הָעוֹלָם כְּפִי שֶׁהוּא נִרְאָה לְחוּץ הַתְּגֵלוֹ שְׁנֵי שְׁלִישִׁים שֶׁל יַבְשָׁה וּשְׁלִישׁ יָם, וְכִשְׁחֲטָאוּ הַיָּם נִשְׁפָּךְ, כְּפִי שֶׁנִּבְאָר לְקַמֵּן שְׂאֵם חוּטָאִים וְלוֹקָחִים מִהַחֲצֵי הָעֲלִיּוֹן, הַחֲצֵי הָעֲלִיּוֹן גּוֹבֵה אֶת חוּבוֹ מִהַחֲצֵי הַתַּחְתּוֹן וְזֶה מִבֵּיא יִסּוּרִים וְכו'. וְכֵן בְּדוֹר אָנוֹשׁ הַחֲטָא גַרְם שֶׁהַחֲצֵי הָעֲלִיּוֹן הִנְרַמְזוּ בַּיָּם הַתְּפֹשֵׁט לְתוֹךְ הַחֲצֵי הַתַּחְתּוֹן הִנְרַמְזוּ בַּיַבְשָׁה לְגִבּוֹת אֶת חוּבוֹ. וְכֵן אוֹמְרִים בְּסִלְיָחוֹת לְעִשְׂרָה בְּטַבַּת, יָרַח טַבַּת מְאֹד לְקִיתֵי בּוֹ. וְנִשְׁתַּנּוּ עָלֵי סְדְרֵי נְתִיבוֹ. סְרַרְתִּי פְשַׁעֲתִי יִגְלֶה לִי טוֹבוֹ. הָאוֹמֵר לָיִם עַד פֹּה תְּבֵא. וְרוֹאִים שֶׁהַיִּסּוּרִים נִמְשָׁלִים בְּהַתְּפֹשֵׁטוֹת הַיָּם. וְכֵן מוּבָא ב'חֲזוֹקוֹנִי' (שְׁמוֹת יד, כא) שְׁכִיּוֹם שְׁנֵי שְׁלִישׁ מֵהַיָּם הֵם מִתַּחַת לְגַבֵּה הַיַּבְשָׁה, וְשְׁלִישׁ עוֹלָה מֵעַל גַּבֵּה הַיַּבְשָׁה, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ שֵׁיֵשׁ כָּאֵן רַמְזוּ שְׁבַיִם יֵשׁ מִסְפִּיק מִיָּם לְכַסּוֹת אֶת כָּל הַיַּבְשָׁה אִם חוּטָאִים, וְהַקְב"ה שֵׁם "חוֹל גְּבוּל לָיִם" לְעַצֵּר אוֹתוֹ מִהַתְּפֹשֵׁטוֹת לַיַּבְשָׁה.

וְכֵן מוּבָא ב'סְפוֹרְנוּ' (בראשית ח, כב) שְׁקוּדָם הַמְּבוּל הָאִירָה הַשֶּׁמֶשׁ כְּנִגְדָה קוֹ הַמְּשׁוּנָה הַמַּחֲלֵק אֶת כְּדוֹר הָאֲרָץ לְשִׁנֵי חֲצָאִים שְׁוִים, וְלֵאחֲרֵי הַמְּבוּל הַשְּׁתַנָּה סְבוּב הָעוֹלָם בְּיַחַס לְשֶׁמֶשׁ וְנִטָּה עַל צְדוֹ, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דֶּהַשְּׁפַעַת הַשֶּׁמֶשׁ לְכְדוֹר הָאֲרָץ מִסְמַלְת אֶת הַשְּׁפַעַת הַיָּסוּד לְמַלְכוּת, וְקוּדָם הַמְּבוּל הִיא הַסְּתוּבָה וְהָאִירָה כְּנִגְדָה אֲמִצַּע כְּדוֹר הָאֲרָץ לְסַמֵּל אֶת הַשְּׁפַעַת הַחֲצֵי, וְלֵאחֲרֵי שְׁחֲטָאוּ וְחִתְּכוּ מִהַחֲצֵי הַתַּחְתּוֹן לְהַשְׁלִים לְעֲלִיּוֹן, הַשְּׁתַנָּה סְבוּב כְּדוֹר הָאֲרָץ וְנִטָּה עַל צְדוֹ, לְרַמְזוֹ שֶׁמְקַבְּלִים פָּחוֹת מִחֲצֵי. וְכֵן הַפְּתוּב הַמְּדַבֵּר עַל מִדַּת הַגְּבוּרָה שֶׁהִיָּתָה בְּמִבּוּל (בראשית ז, יט) "וְהַיָּמִים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאֲרָץ" ר"ת **גְּמוּ"ם** שֶׁפְּרוּשׁוֹ חֲתוּךְ, כְּמוּבָא בְּרִש"י (חולין נט.). וְכֵן כְּתוּב (ישעי' נו, כ) "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ".

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

היסודות שעליהם עומד מאמר קץ הגאולה.

קִנְיָנוּ זה רק מלקט מדברי הקדמונים ואינו מחדש דברים מעצמו.

הַרְמְזִים באים רק כתוספת לדברי הזהר, והראב"ד, והגר"א, שכתבו מפרש על שנת תשע"ב כשנת קץ. ואין הקצים מבססים על הרמזים.

נְבִאָר בהמשך המאמר שלפי חז"ל לא מונים את השבוע של בריאת העולם כשנה שלמה, ולפי זה שנת תשע"ג היא שנת תשע"ב האמתית.

יסודות המאמר שלפנינו, בנויים על חבור שהגר"א מחבר בין כמה מקומות בדברי הזהר כפי שנבאר באריכות במאמר. ונביא בקצרה את ראשי הפרקים:

ישנו הזהר בשני מקומות: (ואתחנן ער. ויקרא טז.) שבזמן שיחול הערב של האלף הששי, היינו סוף שנת תשע"א או סוף שנת תשע"ב, [תלוי איך מונים את השנים], הזמן הזה יקרא סוף הגלות, ואחר כך יחל השלב הבא שיקרא 'גוג ומגוג וביאת המשיח'.

כדי לדעת כמה זמן יעבר עד השלב הבא, מרמז הגר"א על הזהר (פנחס ריט:) שצריך לעין בדברי הזהר, בשני מקומות (אחרי סח. פנחס רמט. ובפירוש הגר"א שם ועל הזהר פקודי רנה:) שיש שבועים שנים של חבלי משיח, ואחר כך יש ב' שנים בסוד הלדה עצמה. ולפי זה יוצא שצריך לחכות עוד שנה מזמן הערב שנקרא סוף הגלות עד הזמן של גוג ומגוג וביאת המשיח, שהרי סוף הגלות הוא בסוף השבועים ואחת שנה מתחלת המאה השמינית של האלף, והשבועים ושתים שנה מסתימות בסוף השנה השבעים ושתים.

כל המקורות האלו בדברי הזהר שהזכרנו, מקבלים השלמה בדברי הזהר (משפטים קיט: אחרי סח.) ששבועים השנים של חבלי משיח התחילו במאה השמינית של האלף, שהיא המאה הנוכחית, שמובא שם **כד אעילת רישהא בין ברקהא**. היינו בין נצח להוד. ותחילת המאה הנוכחית היתה הנקדה שבין המאה של הנצח למאה של ההוד **בין ברקהא**.

ואחרי כל זה עדן לא ברור שהתהליך יתחיל לאחר שבועים ושתים, כי יש עוד זהר שמופיע בשני מקומות שמדבר על תהליך של מאה שנה. ובמקום אחד (פנחס רנב.) הוא נוקט זמן של ששים שנים, ועוד פעמים שש שנים, שמגיעים יחד לשבועים ושתים כמו בשאר המקומות שהזכרנו. אבל בפרשת ויקרא (קיט.) יש גרסא בזהר שגורסת שש שנים וחצי ועוד שש שנים, ויש גרסא שגורסת פעמים שש וחצי שנים, שמגיע לאמצע או לסוף ע"ג שנים, ולפי זה הזמן יכול להתרחק עוד קצת, ונדון במאמר שיתכן שהזהר הזה מתחיל את השבועים ושתים שנה קודם, וצריך עיון.

כמוכן כל אלו הם תאריכים של גאולת בעתה שאם עם ישראל לא יזכו, ובתאריכים אלו כבר חזי לבא, ואם עם ישראל יזכו, יבא מיד.

הבאנו מהרה"ג ר' דוד אבוחצירא שליט"א בהספדו על אחיו הרה"ג ר' אלעזר זצ"ל שעלה בסערה השמימה ביום **כ"ז בתמוז תשע"א** בפרשת **מסעי**, שהר"ת של "אלה מסעי בני ישראל" הן משיח בן יוסף. כי לאחיו היה ניצוץ משיח בן יוסף. וכן מובא ב'סדר הדורות' בשם 'שלשלת הקבלה' שיום פטירת יוסף הצדיק הוא **כ"ז בתמוז**. והראו לי בגליון 'פנינים' שמביא ציטוט מה'חקל יצחק' מספינקא הי"ד, **משיח בן יוסף יהיה הגואל הראשון, ויבא מקודם לתקן העינים**. ומקשר שם ענין זה לחדשי **תמוז** **אב** שהם בבחינת עינים כידוע. **וכן מסעי בגימטריא 180 ומרמז על משיח בן יוסף שהוא בסוד ח"י.**

וביום **כ"ח בתמוז תשע"ב** בפרשת **מסעי**, שוב נצחו אראלים את מצוקים ונלקח מאיתנו מרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל שהיה ניצוץ משיח בן יוסף. הבאנו לעיל מסבו בעל ה'לשם' זצ"ל (הקדמות ושערים' דף פח, פט) שהתקופה עד שתגיע העטרה לשיפול, היא תקופת משיח בן יוסף, וכשתגיע העטרה לשיפול, [היינו זמן הערב של האלף השישי], תתחיל תקופת משיח בן דוד. יוצא שתקופת משיח בן יוסף נגמרת **בסוף תמוז תשע"א**, או **בסוף תמוז תשע"ב**, שזהו זמן הערב, תלוי בשתי השיטות איך מונים את השנים כדלעיל. ועל הזמן הזה כותב ה'לשם' (הקדמות ושערים' דף קו) **הכתוב מביטיח שלא ימשך כל הזמן כלו דבעתה, אלא שיחיש עת הפדיון, והרי יתקימו שניהם "בעתה אחישנה"**. וזהו גם כן מה שנאמר "כי בא יבא לא יאחר", **שלא יאחר עד סוף כל הזמן דבעתה כלו חס ושלום, אלא שיהיה אחישנה גם כן. אבל כל זה הוא רק כשיגיע העטרה לשפולו.** ה'לשם' מרמז על שפול היום כשהצל נוטה למערב, לאחר שש שעות וחצי, כפי שהבאנו לעיל מהזהר על **סוף תמוז תשע"א** או **סוף תמוז תשע"ב** לפי השיטה השנייה. והוסיף הרה"ג ר' פ' שליט"א שהכתוב (ישעי' ס, כב) **"בעתה אחישנה"** ר"ת **א"ב**. והוסיף הרה"ג ר' מרדכי גנוט שליט"א שבת יבת **אחישנה** ישנם אותיות **א"ש** שהם ר"ת **יוסף שלום אלישיב**. והאותיות **חנ"ה** מרמזות על אמא עלאה שנקראת חנה, שממנה באה הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' אביגדור אהרונזון שליט"א **שיוסף עם אסנת** שהם השרש של משיח בן יוסף, בגימטריא ה'תשע"ב. **ויהודה עם תמר** שהם השרש של משיח בן דוד, בגימטריא ה'תשע"ה.

וכן שנת תשע"ב מרמזת ברמב"ן רשב"א ריטב"א ר"ן ועוד, כשמסימים ספר כותבים תם ונשלים שבת לבזרא עולם. והו' של ונשלים, מרמז על האלף הששי. **וכן סיום** התורה (דברים לא, יב) **"לעיני כל ישראל"**. עם האותיות בגימטריא **תשע"ג**. **וכן לשון הגמרא (ברכות יב.) הפל הולך אחר החתום** עם האותיות בגימטריא **זה תשע"ב**. **וכן בט"ו באב תשע"ב**, מסימים במסגרת הדף היומי את ה"ס. **ושנת תשע"ב** מרמזת בפתגם הידוע **כד יתבין ישראל ועסקין בחדוותא דילי. וכן ועסקין בחדוותא דילי** בגימטריא ה'תשע"ב.

ועוד מובא שם בגליון פרשת האזינו תשע"ב דברים שאמר האדמו"ר משומרי אמונים שליט"א: **רואים שנטלו את הדעת מאתנו, הרי הכל מתנענע, כמו שכתוב "נוע תנוע ארץ כשכור והתנוודה כמלונה וכבד עליה פשעה ביום ההוא יפקוד ה' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה", ורואים שכל העולם רותח למעלה מדרך הטבע, וכל ההנהגה למעלה מדרך הטבע, ואמרתי כי מי שהוא בר דעת רואה שמתקיים "משגיא לגויים ויאבדם", שהקב"ה שיגע את שני בעלי היכולת בכלכלה שהם אמריקה ואירופה, והעבירו שמונים וחמש אחוז ממפעליהם לסין, וכיום הם צריכים ללוות מהם כסף, וכך הוא כובש את**

אירופה, ודבר זה מוזכר בזוה"ק: בההוא זמנא יתער עמא חד מסייפי עלמא על רומי חיבא, ויגח בה קרבא תלת ירחין, ויתכנשון תמן עממיא ויפלון בידיהו, ואין להם שום זכות שבעולם שישאר מהם שריד ופליט, כי אירופה ספוגה בדם בני ישראל שנשפך בה באלפיים השנים האחרונות, ובפרט באלף שנים האחרונות. [בענין המפעלים מכל העולם שֶעָבְרוּ לְסִין, הוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבִּיגְדוֹר אֶהְרוֹנְזוֹן שְׁלִיט"א שְׁיִתְכֵן שְׁכַל זֶה קְשׁוֹר לְגֵאלָה מִסִּבָּה נֹסֶפֶת וְחִשׁוּבָה: שְׁהָרִי מוּבָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל עַל הַגְּמָרָא (פסחים 19:) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לֹא הִגְלָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָאֲמוֹת, אֲלֵא כְּדִי שְׁיִתְוַסְפוּ עֲלֵיהֶם גֵּרִים. שְׁכַל תְּכַלִּית הַגְּלִיּוֹת הוּא בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹת אֶת הַנִּיצוּצוֹת שְׁשִׁבוּיִים בְּיַד הָאֲמוֹת, וְזֶה עֲנִין הַגֵּרִים. וְכִיּוֹן שְׁעַם יִשְׂרָאֵל כְּמַעַט לֹא גָלוּ לְסִין וְאַרְצוֹת הַמְזֻרְח הַרְחוֹק, מְסוּבָבִים מִן הַשָּׁמַיִם שְׁהַנִּיצוּצוֹת שְׁצָרִיכִים לְבָרַר מִמְקוֹמוֹת אֵלוּ, יְבֹאוּ מִשָּׁם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָמִים אֵלוּ שֶׁל סוֹף הַגְּלוּת. מִסִּבָּה זֹאת, עוֹבְרִים לְשָׁם רַב מִפְּעֲלֵי הָעוֹלָם, כִּי שָׁם נִשְׁאַרוּ רַב הַנִּיצוּצוֹת שְׁצָרִיכִים בְּרוּר. וְלִכֵּן גַּם הַשְׁתַּלְשֵׁל כָּל עֲנִין הַמוֹצְרִים הַחַד פְּעַמִּיִּים, וּמוֹצְרִים שְׁמִתְבָּלִים מֵהָר וְכוּ', כְּדִי שְׁיִסְפִּיקוּ לְגַמֵּר לְבָרַר אֶת כָּל הַבְּרוּרִים.]

כתוב (תהילים מו) "לְמַנְצַח לְבַנֵי קִרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: אֱלֹהִים לָנוּ מִחֶסֶה וְעַז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מֵאִד: עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים". וּמִפְּרֵשׁ הַמְצוּדֵת דְּוֹד' "בְּהַמִּיר אֶרֶץ" כְּשֶׁתַּחֲלֹף הָאֶרֶץ מֵהַשְּׁקֵט לְרַעַד, וְכֹאשֶׁר יְנוּעוּ הַהָרִים לִפְּוֹל בְּעַמְק הַיָּם, וְהוּא מְשַׁל עַל מַפְלַת גּוּג. וְהוֹסִיף הַרְמ"ז שְׁלִיט"א שְׁאִיֵּרן מִרְמַזֵּת בְּפֶרֶק הַזֶּה "עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ" אוֹתִיוֹת אֵינְוּ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבִּיגְדוֹר אֶהְרוֹנְזוֹן שְׁלִיט"א שְׁהַכְּתוּב (מְשִׁלֵי ג' כה) "אַל תִּירָא מִפְּחָד" עִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיא הַתְּשַׁע"ב. וְהַמְּשַׁךְ הַכְּתוּב "פְּתָאִם" בְּגִימְטְרִיא מְלַחְמָה אָדוּם וּפְרָס. וְכֵן הַכְּתוּב (יְרֵמִי' מו, כז) "וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשַׁעַן מִרְחוֹק וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שְׁבָיִם וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאֵין מִחְרִיד" בְּגִימְטְרִיא אֵינְוּ.

שמעתי מִיד יְמִינוּ שֶׁל הַגְּרַח"פ זצ"ל, יְבַלְחַט"א הַרְה"ג ר' אָסָא וִיטוֹ שְׁלִיט"א שְׁשָׁמַע מִמֶּרֶן זצ"ל בְּסַעֲדַת פּוּרִים בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: הָעוֹלָם אוֹמֵר שְׁאֵלוּ שְׁאוּמְרִים מְתִי יְבֵא הַמְּשִׁיחַ, הֵם לֹא יוֹדְעִים, וְאֵלוּ שְׁיִוְדְעִים לֹא אוֹמְרִים. אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׁהַמְּשִׁיחַ בְּפֶתַח מַמְשׁ, וּבִיאָתוֹ קְרוּבָה מְאֹד. בְּשִׁבוּעוֹת הַקְּרוּבִים יִהְיֶה הַסֵּתֶר פְּנִים. [נִבְּא עַל עֲצָמוּ], וְאַחַר כֵּן הַכַּל יִתְחַיֵּל. כְּמוֹ כֵן שְׁמַעְתִּי מִנְּכֹדוֹ הַרְה"ג ר' שְׁלוֹם שְׁיִנְבֵּרְג שְׁלִיט"א שְׁלִפְחוֹת שְׁנֵי אֲנָשִׁים סִפְרוּ לוֹ שְׁהַגְּרַח"פ זצ"ל אָמַר לָהֶם בְּפוּרִים שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ קְרוֹב. אַחַד מֵהֶם הוֹסִיף וְאָמַר שְׁהַגְּרַח"פ אָמַר לוֹ, שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ קְרוֹב, וְהוּא הוֹלֵךְ לְעִזּוֹר לְבָנוֹתוֹ. וְעוֹד שְׁמַעְתִּי מִיְהוּדֵי שְׁלוֹנָה אֶת הַגְּרַח"פ זצ"ל לְבֵית הַחוֹלִים בְּעַרְשֵׁי קְרִישֵׁת פְּרָה תְּשַׁע"ב, וְהָרַב הִיָּה בְּמַצֵּב שֶׁל עֲלָפוֹן חֲלָקִי, כְּאֲשֶׁר מִיַּד פִּעַם הַתְּעוֹרֵר לְכַמָּה דְּקוֹת, וּבְאַחַת הַפְּעַמִּים שְׁהָרַב הַתְּעוֹרֵר, הוּא אָמַר בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת "הַמְּשִׁיחַ יְבֵא בְּזִמְנוֹ הַבֵּא". [הֵינּוּ בְּקִיץ תְּשַׁע"ב]. דְּבָרִים מַעִין אֵלוּ פְּרָסְמוּ בְּשֵׁם הַגְּר"ח קֶנֶזְבֵּסְקִי שְׁלִיט"א שְׁהַתְּבַטָּא לְאַחַרְוֹנָה כְּמָה פְּעַמִּים שְׁלִקְרַאת סוֹף הַשָּׁנָה נִזְכָּה לְאַתְחַלְתָּא דְּגֵאלָה. וְכֵן אָמַר הָאֲדַמְו"ר מְסַדִּיגוֹרָא שְׁלִיט"א בְּשִׁבְתָּ הַגְּדוֹל, שְׁאֲנוּ קְרוּבִים מֵאִד לְקַע, וְקָרָא לְהַרְבּוֹת אַחַדוֹת וְחֻסָּד בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבִּיגְדוֹר אֶהְרוֹנְזוֹן שְׁלִיט"א שְׁתְּשַׁע"ב בְּגִימְטְרִיא זֶה הַגּוֹאֵל כְּבָר בָּא בְּפֶתַח.

לפי הַקְּדָמוֹת סִפְרֵי יָם הַחֲכָמָה, הַתְּחִילוּ מֵאַה הַשָּׁנִים בְּשִׁנַּת תְּשׁ"א שְׁאֵז הַתְּחִילוּ מֵאַה שָׁנִים חֲדָשׁוֹת מְבַרִיאת הָעוֹלָם, וּפְרָצָה הַשּׁוֹאָה שְׁבָה סִימוֹ אֶת בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת בָּהֶם עִם יִשְׂרָאֵל חֲנָה

ברב שנות גלותם, כפי שרואים שברב המקומות כמעט לא נשארו יהודים. וכן יהדות המזרח יצאה מהארצות בהם חנו היהודים ברב שנות גלותם. כל זה שיך לתקופת משיח בן יוסף שתפקידו לסיים את הברורים בכל המקומות. ובמקביל התחילה בתחלת המאה תנופה גדולה בבניית ארץ ישראל בין על ידי יהודים, ובין על ידי ערבים שבונים כביכול לעצמם, וברור לכל שכל זה מיעד עבור בני ישראל שישובו לארצם בקרוב. וכן מובא ב'פרקי דרבי אליעזר' (פרק ל) **עתידין בני ישמעאל לבנות ערים החרבות בארץ ישראל ויפנו הדרכים באחרית הימים.** [וכן מה שהיהודים בונים, עקר עבודת הבנין בפעל נעשית על ידי ערבים. התקבל מהרה"ג ר' אביגדור אהרונזון שליט"א]. כל זה שיך לתקופת משיח בן יוסף שתפקידו להכין את הכלים הגשמיים לקבל את אורות הגאולה.

מצינו בגמרא (מגילה כט.) **"ושב ה' אלהיך את שבותך, ורחמך"; "והשיב" לא נאמר, אלא "ושב", מלמד שהקדוש ברוך הוא שב עמם מבין הגלויות.** וביאר הרה"ג ר' אביגדור אהרונזון שליט"א שיש כאן רמז שהלשון הוא דוקא **"שב",** שהוא במילוי **"שין ב"ת כמנין תשע"ב.**

מובא ברש"י (בראשית כה, כג) **כשזה קם זה נופל וכו', לא נתמלאה צור אלא מחרבנה של ירושלים.** ולפי זה נראה לבאר שהקריסה הכלכלית הגדולה של אמות העולם שבעקבותיה תבא התקומה הגדולה של הגאולה, תתחיל דוקא מקלפת יון, שהיא הקלפה שמלבישה על היסוד דקדשה שמשפיע לציון, [צ' יון] ולפני שמתגלים החסדים של הגאולה ביסוד דקדשה להשפיע לציון, הקב"ה יפיל את יון, שהיא ציון דקלפה, ואז ציון דקדשה תוכל לעלות. וכן **קם תשע"ב** בגימטריא **בראשית.** והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א **שמנחם אב תשע"ב** בגימטריא **בראשית.** וכן ארץ איטליה שיכת ליון כמובא בגמרא (מגילה ו:). **איטליא של יון, זה כרך גדול של רומי.** ומצינו בגמרא (סנהדרין צח.) שהמשיח יושב בשערי העיר רומי ושם הוא סובל יסורים לכפר עוונותיהם של ישראל. ורואים שהמקום הזה הוא הלעמת זה של המשיח. ורואים **במינו שסדר נפילת אמות העולם התחיל מינו והמשיך באיטליה.**

ולאחרונה פורסם שיעקר המשבר באיטליה נובע מהאי סיציליה שהוא חלק מאיטליה, ומכונה **יון של איטליה.** ומבאר לדברינו שהרי הגלות האחרונה שאנו נמצאים בה עכשיו התחילה מינו בסוף תקופת בית שני, והמשיכה אצל רומי שהיא איטליא לאחר החרבן, ועד עכשיו אנו למעשה, מבחינה תורנית, בגלות רומי, וכשאלו נופלים זה אומר ששרש הגלות נפלה, כפי שהבאנו לעיל מהזהר שסוף שנת תשע"א, [או סוף תשע"ב לפי השיטה השניה]. היא **סוף הגלות, ממילא זה הסוף של יון** ואיטליא, ואלו יגרו אחריהם את כלם. ולכן נפלה יון לפני איטליה בין שהיא התחילה את הגלות.

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' אברהם כרמל שליט"א שמלחמת עמלק היתה בשנת **ב' אלפים תמ"ח** לבריאת העולם, ואם נוסיף לזה את הגימטריא של הפסוק (דברים כה, יט) **"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"** נקבל בגימטריא **ה' אלפים תשע"א,** ועם הכולל בגימטריא **ה' אלפים תשע"ב.** וכן שנת **תשע"ה** מרמזת בכתוב (דברים כה, יז) **"זכור את אשר עשה לך עמלק".** דבשנה זו נזכה לזכר ולמחות את עמלק. וכן **נ"ד** פעמים שמזכר **המן** במגלת אסתר, יחד עם **ג' פעמים שמזכר ממוכן,** עם האותיות של כלם, בגימטריא **5775.** שאז נזכה למחות את כל בחינות המן בשלמות. וכן אם נחשב את הטור הימני של מגלת אסתר שמונה את עשרת בני המן: **"איש:**

פְּרִשְׁנֵדְתָּא: דְּלַפּוֹן: אֶסְפְּתָא: פּוֹרְתָא: אֲדִלְיָא: אַרְיֵדְתָּא: פְּרַמְשֵׁתָּא: אַרְיֵסִי: אַרְיֵדִי: נִינְזָתָּא, וְנוֹסִיף "וְאֵת" אֶחָד לְחֵבֵר אֶת כָּלָם, יַחַד עִם י' בְּגֵי הָמוֹן, בְּגִימְטְרִיָּא 5775. וּבְאִפְּסוֹן אַחֵר, אֶפְשָׁר גַּם לְחַשֵּׁב אֶת הַטּוֹר הַשְּׂמָאֵלִי י' פְּעָמִים "וְאֵת", [שְׁזָה, כִּידוּעַ, י' פְּעָמִים אַרוּר] יַחַד עִם תְּבַת "אִישׁ", יַחַד עִם שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הַ"ת", שְׁנִכְתְּבוֹת גְּדוּלוֹת בְּמַגְלָה, וְעִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיָּא 5772. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְיָגְדוֹר אֶהְרוֹנְזוֹן שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הָאֲמֻצְעִיּוֹת שֶׁל עֶשְׂרֵת בְּנֵי הָמוֹן, פְּרִשְׁנֵדְתָּא, דְּלַפּוֹן, אֶסְפְּתָא, פּוֹרְתָא, אֲדִלְיָא, אַרְיֵדְתָּא, פְּרַמְשֵׁתָּא, אַרְיֵסִי, אַרְיֵדִי, נִינְזָתָּא. שְׁמַרְמִזִּים עַל הַנְּקוּדָה הָאֲמֻצְעִית שֶׁלָּהֶם, שֶׁהִיא הַשְּׂרֵשׁ שֶׁלָּהֶם, בְּגִימְטְרִיָּא ה'תשע"ב. שֶׁהַשְּׂרֵשׁ שֶׁלָּהֶם יִמְשַׁךְ עַד שָׁנָה זוֹ, וְלֹא יוֹתֵר אֲכִי"ר. וְכֵן אִם נִחְשָׁב אֶת כָּל הַר"ת וְס"ת מ"אִישׁ" עַד "עֶשְׂרֵת" כּוֹלָל כָּל תְּבַת "עֶשְׂרֵת" וְכוֹלָל מִסְפֵּר הָאוֹתִיּוֹת חוּץ מֵהַג' אוֹתִיּוֹת קְטַנוֹת, וְכוֹלָל מִסְפֵּר הַמְּלִים, נִקְבַּל 5773. וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטַנוֹת בְּעֶשְׂרֵת בְּגֵי הָמוֹן, הֵן אוֹתִיּוֹת תש"ז, וְיֵשׁ גַּם אוֹת ו' גְּדוּלָה שֶׁל נִינְזָתָּא, וְאִם נוֹרִיד אֶת הו' מִתש"ז, נִקְבַּל תש"א שֶׁהִיא הַשְּׁנָה שְׁבַע הַתְּחִילוֹ הַמֵּאָה שְׁנַיִם שָׁל גְּאֻלַּת בְּעֵתָהּ.

חדש מסוד החשמל :

- א : הופיע ויצא לאור ספר בכריכה רכה מאמר הגאולה עם 660 ראיות על ביאת המשיח מסוף תשע"ב עד סוף תשע"ה. ניתן להשיג במחיר 10 שקל בטל : 026537343 או במייל ללא תשלום.
- ב : יצא לאור לאברכי כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרש"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים בטל 026537343
- ג : הוקם בס"ד ארכיון לעלוניס ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד. קישור לארכיון :

https://docs.google.com/folder/d/0B_XwtW-OvSn4emh4WGVXUnVwRTA/edit

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
 ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל : 0573109982.
 או במייל fish@neto.net.il
 ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
 ניתן לקבל ללא תשלום בדואר אלקטרוני את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב 660 ראיות על ביאת המשיח בקרוב.
 יצא לאור בעימוד מחדש עם פרקים וכותרות. לשלוח בקשה למייל.